

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ET «Maya Marina»

Καθού: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 273 της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', 9, παράγραφος 1, και 14, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα των αρχών της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας, την έννοια ότι κράτος μέλος δύναται να εξομοιώνει την εν τοις πράγμασι απουσία προϊόντων παραδοθέντων σε υποκείμενο στον φόρο στο πλαίσιο φορολογητέων παραδόσεων με μεταγενέστερες φορολογητέες και εξ επαχθούς αιτίας παραδόσεις των ίδιων προϊόντων από το ίδιο πρόσωπο, χωρίς να εξακριβώνεται ο αποκτών τα προϊόντα αυτά, σε περίπτωση που κατ' αυτόν τον τρόπο σκοπείται η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής στον τομέα του ΦΠΑ;
- 2) Έχουν οι διαλαμβανόμενες στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα διατάξεις, ερμηνευόμενες υπό το πρίσμα των αρχών της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας, την έννοια ότι κράτος μέλος δύναται να αντιμετωπίζει κατά τον τρόπο που περιγράφεται ανωτέρω την απουσία καταχωρίσεως φορολογικών παραστατικών για φορολογητέες παραδόσεις που έγιναν προς υποκείμενο στον φόρο, σε περίπτωση που εξυπηρετείται ο ίδιος ως άνω σκοπός;
- 3) Έχει το άρθρο 273 της οδηγίας 2006/112/EK, σε συνδυασμό με τα άρθρα 73 και 80 της ίδιας οδηγίας, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα της αρχής της ίσης μεταχείρισεως και της αναλογικότητας, την έννοια ότι τα κράτη μέλη δύναται δυνάμει εθνικών διατάξεων, οι οποίες δεν εξυπηρετούν τη μεταφορά της οδηγίας ΦΠΑ στην εθνική έννομη τάξη, να καθορίζουν, για παραδόσεις προϊόντων που πραγματοποιεί υποκείμενος στον φόρο, βάσεις επιβολής του φόρου κατά παρέκκλιση από τη γενική ρύθμιση του άρθρου 73 της οδηγίας ΦΠΑ και από τις εξαιρετικές διατάξεις που προβλέπονται ρητώς στο άρθρο 80 της ως άνω οδηγίας, όταν κατ' αυτόν τον τρόπο σκοπείται, αφενός, η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής στον τομέα του ΦΠΑ και, αφετέρου, ο καθορισμός μιας κατά το δυνατόν αξιόπιστης βάσεως επιβολής του φόρου για τις εκάστοτε συναλλαγές;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις
6 Νοεμβρίου 2015 — Openbaar Ministerie κατά Daniel Adam Popławski

(Υπόθεση C-579/15)

(2016/C 027/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα αρχή: Openbaar Ministerie

Καθού: Daniel Adam Popławski

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύναται κράτος μέλος να εφαρμόζει στο εσωτερικό του δικαιο το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ ⁽¹⁾ κατά τέτοιον τρόπο ώστε:

— η δικαστική του αρχή εκτελέσεως να είναι άνευ ετέρου υποχρεωμένη να αρνείται την παράδοση υπηκόου ή κατοίκου του κράτους μέλους εκτελέσεως,

- η άρνηση αυτή να συνεπάγεται αυτοδικαίως ότι το εν λόγω κράτος μέλος είναι διατεθειμένο να αναλάβει την εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε σε αυτόν τον υπήκοο ή κάτοικο,
- αλλά η απόφαση να αναληφθεί η εκτέλεση να λαμβάνεται μόνο μετά την άρνηση παραδόσεως και η θετική απόφαση να εξαρτάται από (1) την ύπαρξη νομικής βάσεως σε σύμβαση ισχύουσα μεταξύ του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος και του κράτους μέλους εκτελέσεως, (2) τις προϋποθέσεις που θέτει η σύμβαση αυτή και (3) τη συνεργασία του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, υπό τη μορφή π.χ. υποβολής σχετικού αιτήματος,
- με αποτέλεσμα να υπάρχει ο κίνδυνος το κράτος μέλος εκτελέσεως να μη μπορεί, μετά την άρνηση παραδόσεως, να αναλάβει την εκτέλεση ενώ ο κίνδυνος αυτός δεν αναιρεί την υποχρέωση αρνήσεως της παραδόσεως;

2) Αν το ερώτημα 1 χρήζει αρνητικής απαντήσεως,

- α) δύναται ο εθνικός δικαστής να εφαρμόσει ευθέως τις διατάξεις της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ ακόμη και αν, βάσει του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου (αριθ. 36) σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις, τα έννομα αποτελέσματα της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιο πρέπει, μετά την έναρξη της ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας, να διατηρούνται έως ότου η απόφαση-πλαίσιο καταργηθεί, ακυρωθεί ή τροποποιηθεί, και
- β) σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, είναι το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ αρκούντως ακριβές και απαλλαγμένο αιρέσεων ώστε να εφαρμοστεί από τον εθνικό δικαστή;

- 3) Αν τα ερωτήματα 1 και 2β χρήζουν αρνητικής απαντήσεως: δύναται κράτος μέλος, του οποίου το εσωτερικό δίκαιο απαιτεί για την ανάληψη της εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε εντός της αλλοδαπής την ύπαρξη νομικής βάσεως σε σχετική διεθνή σύμβαση, να εφαρμόζει στο εσωτερικό του δίκαιο το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ ερμηνεύοντας τη διάταξη αυτή υπό την έννοια ότι η ίδια συνιστά την απαιτούμενη νομική βάση σε διεθνή σύμβαση, και τούτο για την αποτροπή του κινδύνου ατιμωρησίας ο οποίος συνδέεται με την εν λόγω εθνική απαίτηση να υπάρχει νομική βάση σε διεθνή σύμβαση (βλ. ερώτημα Ι);
- 4) Αν τα ερωτήματα 1 και 2β χρήζουν αρνητικής απαντήσεως: δύναται κράτος μέλος να εφαρμόζει στο εσωτερικό του δίκαιο το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ κατά τέτοιον τρόπο ώστε το εν λόγω κράτος μέλος, για την άρνηση της παραδόσεως κατοίκου του κράτους μέλους εκτελέσεως ο οποίος είναι υπήκοος άλλου κράτους μέλους, να θέτει ως προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος εκτελέσεως έχει δικαιοδοσία για τις πράξεις που αναφέρει το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και ότι δεν υπάρχει κανένα πραγματικό εμπόδιο (όπως άρνηση του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος να διαβιβάσει την ποινική δικογραφία στο κράτος μέλος εκτελέσεως) για (ενδεχόμενη) ποινική δίωξη του εν λόγω υπηκόου στο κράτος μέλος εκτελέσεως για τις ίδιες πράξεις, ενώ δεν θέτει τέτοια προϋπόθεση όταν η άρνηση παραδόσεως αφορά υπήκοο του κράτους μέλους εκτελέσεως;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και τις διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών — Δηλώσεις στις οποίες προέβησαν ορισμένα κράτη μέλη με την ευκαιρία της εκδόσεως της αποφάσεως-πλαίσιο (EE L 190, σ. 1).

Προσφυγή της 10ης Νοεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-581/15)

(2016/C 027/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Z. Malůšková, J. Hottiaux)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία